

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

09.01.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Umowa konsorcjum zawiązanego w celu realizacji przetargu nieograniczonego nie podlega zwolnieniu z obowiązku dokumentacyjnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.644.2022.1.AW _____ 3

Przyszłe zmiany w VAT w świetle wniosku legislacyjnego Komisji Europejskiej zmieniającego Dyrektywę VAT w obliczu wymogów ery cyfrowej – pakiet VAT in Digital Age (ViDA) _____ 4

Umowa konsorcjum zawiązanego w celu realizacji przetargu nieograniczonego nie podlega zwolnieniu z obowiązku dokumentacyjnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.644.2022.1.AW

Wnioskodawca prowadzący działalność gospodarczą w branży budowlanej bierze udział w przetargach publicznych. W przypadku niektórych zamówień publicznych współpracuje on z podmiotem powiązaniem, zawiązując konsorcjum podmiotów wspólnie ubiegających się o realizację zamówienia. W ramach zawartej umowy konsorcjum strony uwzględniają podział czynności w ramach danego zadania oraz autonomicznie wyceniają przypadające na ich zakres pozycje ofertowe wskazane w kosztorysie, który jest podstawą wyceny w ramach oferty przetargowej i który wraz z umową konsorcjum jest przedstawiony zamawiającemu w ramach przetargu nieograniczonego.

Wnioskodawca rozważał czy transakcja pomiędzy wykonawcami wynikająca z zawartej umowy konsorcjum może korzystać ze zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego wskazanego dla transakcji, **w których cena została ustalona w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie Prawa zamówień publicznych zgodnie z art. 11n ust 6 Ustawy CIT? Jego zdaniem zakres rozliczeń poszczególnych członków konsorcjum w realizacji zamówienia jest ściśle powiązany z zakresem ceny ustalonej w ramach przetargu** (a więc odpowiada wartościom rynkowym). Tym samym **umowa konsorcjum powinna korzystać z wskazanego powyżej zwolnienia.**

Dyrektor KIS wskazał, iż dla celów podatkowych umowa konsorcjum jest czymś innym niż przetarg nieograniczony, do którego przystępują podmioty powiązane – jest bowiem instytucją zbliżoną do wspólnego przedsięwzięcia, w ramach którego podmioty dążą do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego. Zaś przywołane zwolnienie, do którego odnosi się wnioskodawca dotyczy wyłącznie ceny ustalonej pomiędzy powiązaniem ze sobą zamawiającym oraz wykonawcą, pod warunkiem realizacji transakcji w ramach przetargu w trybie nieograniczonego.

Ponadto, jak podkreślił organ, strony powołanego konsorcjum posiadają swobodę w zakresie ukształtowania stosunków związanych z realizacją zamówienia pomiędzy sobą, która to swoboda nie została ograniczona poprzez przystąpienie do realizacji wygranego przetargu.

Tym samym rozliczenia pomiędzy stronami konsorcjum powinny być poddane weryfikacji czy zostały ustalone na zasadach rynkowych. W efekcie Dyrektor KIS nie zgodził się z Wnioskodawcą na zastosowanie zwolnienia z obowiązku dokumentacyjnego w omawianej sprawie.

Komentarz eksperta

W stanie prawnym obowiązującym do 1 stycznia 2019 r. ustawodawca wskazał szereg rodzajów transakcji, które po spełnieniu łącznie wskazane przesłanek mogą korzystać ze zwolnienia z obowiązku przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych. Dotychczas największe wątpliwości podatników budziło zwolnienie przewidziane dla krajowych podmiotów powiązanych, które nie wykazują straty podatkowej.

Omawiane rozstrzygnięcie jest pierwszym „głosem” organów podatkowych, który pojawił się w zakresie zwolnienia przewidzianego dla transakcji, w których cena została ustalona na podstawie przetargu w trybie nieograniczonego. Omawiane zwolnienie wynika przede wszystkim z charakteru procesu przetargowego, w ramach którego dostęp posiada nieograniczony krąg oferentów. Co więcej, w wyniku sformalizowanej i transparentnej procedury zamawiający wybiera wykonawcę, który zaproponował cenę rynkową, nawet jeśli wybrany przez zamawiającego oferent będzie podmiotem powiązaniem.

W omawianym rozstrzygnięciu organ przyjmując wykładnię literalną przedmiotowego zwolnienia wykluczył możliwość zastosowania niniejszej preferencji dla umów konsorcjum zawiązanym w celu realizacji przetargu nieograniczonego. Jak bowiem prawidłowo zauważył **rozliczenia pomiędzy stronami umowy konsorcjum nie mogą być utożsamiane z ceną określoną w ramach przetargu.**

W praktyce bowiem rozliczenia pomiędzy stronami konsorcjum w odróżnieniu od przetargu mają zazwyczaj charakter dwustronny. Dotyczą one zarówno ponoszonych przez strony kosztów jak i ewentualnego wynagrodzenia wypłacanego wraz z ukończeniem poszczególnych etapów realizowanych prac w ramach zamówienia. Co więcej umowy konsorcjum mogą

dotyczyć również rozliczeń niepokrywających się z ceną wskazaną w przetargu, a ponoszonych przez strony w ramach realizacji zamówienia. Zazwyczaj dotyczą one kosztów ponoszonych przed formalnym rozstrzygnięciem przetargu (np. kosztów związanych ze złożeniem oferty), jak i związanych z późniejszą realizacją zobowiązań poprzetargowych (np. realizacją świadczeń nim objętych, jak i związanych z kosztami gwarancyjnymi). Tym samym zasadne jest, aby rozliczenia w ramach umów konsorcjum podlegały dodatkowej weryfikacji rynkowości w postaci przygotowywania dla tego rodzaju transakcji dokumentacji cen transferowych.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

ŁUKASZ KOMOROWSKI
STARSZY KONSULTANT

Przyszłe zmiany w VAT w świetle wniosku legislacyjnego Komisji Europejskiej zmieniającego Dyrektywę VAT w obliczu wymogów ery cyfrowej – pakiet VAT in Digital Age (ViDA)

W dniu 8 grudnia 2022 r. Komisja Europejska (KE) przedstawiła wniosek legislacyjny¹, tzw. pakiet VAT in Digital Age (ViDA), zawierający szereg zmian do Dyrektywy VAT, które wynikają z rozwoju i wymogów stawianych przez gospodarkę cyfrową. Przedmiotowy pakiet ukierunkowany jest głównie na modernizację systemu VAT w kontekście gospodarki cyfrowej m. in. poprzez uproszczenie i ujednolicenie aktualnych regulacji, a także poprawę poboru i kontroli VAT.

Proponowane zmiany odnoszą się do trzech zasadniczych zagadnień (i.) **raportowania i fakturowania**, (ii.) **platform cyfrowych** oraz (iii.) **pojedynczej rejestracji VAT**.

Najwięcej nowości przewidziano w obszarze dotyczącym fakturowania i raportowania VAT. Wśród proponowanych głównych zmian warto wskazać m. in. na:

- **e-faktury, które staną się standardową formą dokumentowania transakcji,**

a ich wystawianie nie będzie wymagało zgody nabywcy (wystawianie i przesyłanie e-faktur nie może być również uzależnione od uprzedniego zatwierdzenia przez organy podatkowe państwa członkowskiego);

- **e- faktury mają być wystawiane w określonym ustrukturyzowanym standardzie** (KE referuje w tym zakresie do pojęć przewidzianych w Dyrektywie 2014/55/UE w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych, regulującej fakturowanie elektroniczne w transakcjach B2G);
- **likwidację możliwości wystawiania faktur zbiorczych;**
- harmonizację w ramach UE istniejących i przyszłych systemów raportowania cyfrowego w transakcjach krajowych.

W szczególności, wskazać należy na niezmiernie istotne zmiany, które KE przewiduje w omawianym obszarze dla transakcji wewnątrzwspólnotowych tj.:

- wprowadzenie obowiązkowego e-fakturowania w określonej ustrukturyzowanej formie **w terminie 2 dni od momentu powstania obowiązku podatkowego** dla danej transakcji;
- **informacje podsumowujące zostaną zastąpione raportowaniem cyfrowym transakcji wewnątrzwspólnotowych w czasie niemal rzeczywistym tj. w ciągu 2 dni roboczych od daty wystawienia faktury** (za wyjątkiem mechanizmu *call-off stock*, który ma być stopniowo wygaszany);
- ww. raportowanie oparte będzie na raportowaniu **pojedynczych transakcji**, a nie jak ma to miejsce w przypadku informacji podsumowujących – zagregowanych wartości w odniesieniu do konkretnego kontrahenta.

Kolejnym obszarem objętym propozycjami KE są regulacje dotyczące platform cyfrowych, wśród których warto wskazać przede wszystkim na:

- wprowadzenie tzw. systemu *deemed supplier* w **usługach krótkoterminowego zakwaterowania i transportu pasażerskiego** świadczonych przy pomocy platform elektronicznych przez podmioty nie rozliczające VAT

1. Proposal for a Council Directive 2006/112/EC as regards VAT rules for the digital age COM(2022) 701 final (aktualnie tłumaczenie wniosku na język polski nie jest jeszcze dostępne)

(w ramach takich transakcjach to właśnie platforma stanie się podmiotem zobowiązanym do rozliczenia VAT);

- propozycję modyfikacji art. 14a Dyrektywy VAT i rozszerzenie systemu deemed supplier na wszystkie dostawy towarów w UE ułatwione przez interfejs elektroniczny, **niezależnie od miejsca, w którym dostawca ma siedzibę oraz od statusu nabywcy.**

W zakresie pojedynczej rejestracji VAT, KE proponuje przede wszystkim **określone modyfikacje w zakresie funkcjonujących już regulacji pakietu e-commerce**, w tym m. in. rozszerzenie procedury OSS (One Stop Shop) na dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, antyków i przedmiotów kolekcjonerskich. Możliwość stosowania OSS miałaby zostać rozszerzona również na przemieszczenie własnych towarów pomiędzy państwami członkowskimi.

KE wskazuje, że zasadnicza większość proponowanych zmian **powinna zostać zaimplementowana i obowiązywać w państwach członkowskich od 1 stycznia 2028 roku. Pojedyncze modyfikacje miałyby obowiązywać już od 1 stycznia 2026 roku.**

Komentarz eksperta

Wyzwania jakie stawia przed wspólnym systemem VAT gospodarka cyfrowa stanowiły temat dyskusji na forum UE od wielu lat. Również wymogi i potrzeba rozwoju wspólnego rynku w ramach UE rzutowały na potrzebę opracowania określonych rozwiązań nadążających za tzw. erą cyfrową (*Digital Age*). Efekt prac KE we wspomnianym zakresie stanowi właśnie omówiony pakiet ViDA.

Niewątpliwie kierunek zmian dążący do harmonizacji, zmniejszenia obciążeń administracyjnych i rozwoju handlu w UE należy uznać za słuszny. Również, potrzeba walki z nadużyciami VAT (wg. ostatnich szacunków KE w 2020 luka w VAT w całej UE wyniosła 93 mld EUR), zasługuje na aprobatę. Kroki podjęte w przedmiotowym obszarze uznać należy za zdecydowane, stąd pewne kontrowersje wzbudzać może 2 dniowy termin jaki przewidziała KE na wystawienie faktur i raportowanie transakcji w ramach obrotu wewnątrzwspólnotowego. Dochowanie tak zakreślonego terminu okazać się może problematyczne dla podatników i należy mieć

nadzieję, że w toku dalszych prac legislacyjnych ulegnie on jednak wydłużeniu.

Niezmiernie istotne pozostają również propozycje KE dotyczące zmian w fakturowaniu i raportowaniu krajowym. Co ciekawe, KE wskazuje we wniosku, że wystawianie i przesyłanie e-faktur nie może być uzależnione od uprzedniego zatwierdzenia przez organy podatkowe państwa członkowskiego. Według KE, państwa członkowskie, którym przyznano derogacje na stosowanie obowiązkowego fakturowania elektronicznego, w przypadku których ww. system zatwierdzania został wdrożony (patrz np. założenia, na których opiera się KSeF), mogą stosować wskazane systemy do dnia 1 stycznia 2028 roku.

Pozytywnie ocenić należy objęcie pakietem ViDA, dyskutowanej od lat aktywności podmiotów w ramach tzw. *sharing economy*. Na razie co prawda w ograniczonym zakresie, bo jedynie w odniesieniu do krótkoterminowego zakwaterowania i usług transportu pasażerskiego, jednak jest to niewątpliwie krok w kierunku wyjaśnienia wątpliwości, które narosły wokół opodatkowania ekonomii współdzielenia realizowanej przy pomocy platform elektronicznych.

Podkreślić należy co prawda, że pakiet ViDA jest dopiero wnioskiem legislacyjnym inicjującym proces legislacyjny na poziomie UE i najbliższym czasie będzie on podlegał pracom w ciałach roboczych Rady UE. Stąd, na informację o finalnej wersji zmian wypracowanej przez państwa członkowskie UE, będziemy musieli niestety jeszcze poczekać. Warto również przypomnieć, że zmiany z w zakresie VAT podejmowane są przez Radę UE jednomyślnie, co może dodatkowo komplikować i wydłużać proces legislacyjny. Pewnym jest natomiast, że już kierunkowe założenia omawianego projektu pozostają niezmiernie istotne dla wszystkich podatników VAT. Dlatego, trzymamy rękę na pulsie i będziemy śledzić status prac nad pakietem ViDA, a o ich finalnych efektach będziemy Państwa na pewno informować.

JOANNA CIOŁKO-WĄSOWICZ
RADCA PRAWNY
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIIS TREŚCI

Zasady opodatkowania akcyzą samochodów osobowych przeznaczonych do jazd testowych , wyrok WSA w Krakowie z 29 grudnia 2022 r., sygn. I SA/KR 335/22	7
Usługi ubezpieczeniowe nie stanowią świadczeń, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT , wyrok WSA w Lublinie z 28 grudnia 2022 r., sygn. I SA/LU 526/22	7
Otrzymane przez wspólników świadczenie wynikające z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków , wyrok WSA w Gliwicach z 27 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GL 1122/22	7
Zasadność odmowy wydania przez organ opinii o stosowaniu preferencji podatkowej w zakresie zwolnienia z podatku u źródła w przypadku należności obejmujących odsetki oraz dywidendy , wyrok WSA w Lublinie z 21 września 2022 r., sygn. I SA/LU 316/22	7
Wykładnia art. 17 ust. 1 lit. a Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE) – pytanie prejudycjalne do TSUE , postanowienie NSA z 28 grudnia 2022 r., sygn. I GSK 380/19	8

Zasady opodatkowania akcyzą samochodów osobowych przeznaczonych dojazd testowych, wyrok WSA w Krakowie z 29 grudnia 2022 r., sygn. I SA/KR 335/22

1) Samochody osobowe sprowadzone do Polski z krajów członkowskich UE w ramach bezpłatnego użyczenia przez klientów spółki na okres przeprowadzania jazd testowych i podlegające na ten czas rejestracji profesjonalnej, podlegają opodatkowaniu na podstawie art. 100 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r.

2) Ilekroć w ustawie o podatku akcyzowym z 2008 r. jest mowa o rejestracji samochodu, należy rozumieć przez to pojęcie każdą rejestrację, która jest zdefiniowana w tej ustawie. Na gruncie ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r. bez znaczenia jest bowiem cel dokonania takiej rejestracji, ważny jest skutek w postaci dopuszczenia pojazdu do ruchu drogowego, który związany jest z zasadniczym celem opodatkowania.

3) Bez znaczenia dla sprawy pozostaje fakt, że spółka nie będzie właścicielem nabytych wewnątrzwspólnotowo samochodów, skoro będzie jednak rozporządzać tymi samochodami jak właściciel.

Usługi ubezpieczeniowe nie stanowią świadczeń, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok WSA w Lublinie z 28 grudnia 2022 r., sygn. I SA/LU 526/22

Z punktu widzenia prawa umowa ubezpieczenia i umowa gwarancji, a też inne umowy wymienione w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT - nie są umowami podobnymi (są to istotnie różne, odmienne umowy). Potwierdzenie tego kierunku wykładni można znaleźć w wykładni systemowej ustawy CIT zarówno w stanie prawnym obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2022 r., a więc gdy obowiązywał art. 15e ustawy CIT, jak i w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r. na gruncie przepisów art. 24aa i art. 24ca ustawy CIT. Zatem już z woli samego ustawodawcy mamy do czynienia z sytuacją, w której umowa ubezpieczenia nie może mieć charakteru umowy podobnej na gruncie art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT.

Otrzymane przez wspólników świadczenie wynikające z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków, wyrok WSA w Gliwicach z 27 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GL 1122/22

Otrzymane przez wspólników świadczenie wynikające z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów i wypłaty z tego tytułu wynagrodzenia ze środków pieniężnych wpłaconych przez wspólników tytułem wkładu na pokrycie kapitału zakładowego (a więc nie z zysku) nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków, o którym mowa w art. 28m ustawy CIT, a w konsekwencji nie powstanie obowiązek podatkowy na gruncie tzw. CIT estońskiego.

Zasadność odmowy wydania przez organ opinii o stosowaniu preferencji podatkowej w zakresie zwolnienia z podatku u źródła w przypadku należności obejmujących odsetki oraz dywidendy, wyrok WSA w Lublinie z 21 września 2022 r., sygn. I SA/LU 316/22

W analizowanej sprawie nie został spełniony przez skarżącą warunek określony w art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy CIT, z uwagi na to, że skarżąca nie jest rzeczywistym beneficjentem odsetek, lecz podmiotem pośredniczącym, zobowiązanym do przekazania odsetek do C. S. R. E. F. I., a ponadto istnieją uzasadnione wątpliwości co do zgodności ze stanem rzeczywistym dołączonego do akt sprawy oświadczenia skarżącej, że powinna być uznana za rzeczywistego właściciela należności oraz, że prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą na terytorium [...]. Istnieje także uzasadnione przypuszczenie wydania decyzji z zastosowaniem art. 22c ustawy CIT, ponieważ z czynności opisanych we wniosku oraz zgromadzonej w sprawie dokumentacji wynika, że skorzystanie ze zwolnienia określonego w art. 21 ust. 3 i art. 22 ust. 4 ustawy CIT było głównym celem dokonania transakcji, a sposób działania był sztuczny.

Wykładnia art. 17 ust. 1 lit. a Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE) – pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 28 grudnia 2022 r., sygn. I GSK 380/19

1) Czy przepis art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96 z 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej może być rozumiany w ten sposób, że do rzeczywistego kosztu nabytej energii elektrycznej zaliczać należy jedynie cenę nabycia samej energii elektrycznej, z wyłączeniem jakichkolwiek dodatkowych opłat, na przykład opłaty dystrybucyjnej, których poniesienie zgodnie z obowiązującymi w państwie

członkowskim przepisami jest niezbędne dla możliwości zakupu energii elektrycznej?

2) Czy przepis art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/96, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on wyłączeniu zwolnienia z akcyzy od nabycia energii elektrycznej dla zakładu energochłonnego (art. 31d ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r.) w przypadku, gdy zakład ten korzysta ze zwolnienia przedmiotowego z akcyzy na podstawie przepisów krajowych (art. 30 ust. 7a ustawy o podatku akcyzowym z 2008 r.), gdy zakład ten wykaże, że w stosunku do tej samej energii nie korzysta z tych dwóch zwolnień jednocześnie i przy założeniu, że łączna kwota zwolnień nie przekroczy kwoty zapłaconej akcyzy za ten sam okres?

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Uznanie składki uiszczanej na rzecz TFG za element podstawy opodatkowania VAT. Kwestia uznania składki uiszczanej przez spółkę na rzecz TFG za usługę nabytą dla bezpośredniej korzyści turysty , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.118.2017.12.S.PRM	10
Kwestia zastosowania zwolnienia z posiadania analizy porównawczej lub analizy zgodności zgodnie z art. 11q ust. 3a pkt 1 i ust. 3b ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.730.2022.1.DD	10
Kwestia oceny czy koszty nabycia materiałów wykorzystywanych do wykonania prototypu nowego wyrobu stanowią koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.872.2022.1.APO	11
Ustalenie czy stwierdzone niedobory (straty) mogą zostać zaliczone w ciężar kosztów uzyskania przychodów na gruncie ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.717.2022.2.DP	11
Ustalenie czy kwota zapłaconych przez spółkę odsetek od zaległości podatkowych w trakcie funkcjonowania w ramach ryczału, ujętych w wyniku finansowym netto przed wdrożeniem ryczału, będzie stanowić dochód z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.398.2022.1.AR	12
Ustalając wartość ukrytych zysków w przypadku samochodów osobowych wykorzystywanych na cele mieszane przez udziałowców spółki, należy brać pod uwagę wartość tych wydatków w kwocie brutto wynikającej z faktury , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.696.2022.1.AND	12

Uznanie składki uiszczanej na rzecz TFG za element podstawy opodatkowania VAT. Kwestia uznania składki uiszczanej przez spółkę na rzecz TFG za usługę nabytą dla bezpośredniej korzyści turysty, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.118.2017.12.S.PRM

1) Przedsiębiorca, który prowadzi działalność turystyczną jest zobowiązany do wniesienia stosownej składki na rzecz Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego (TFG) w odpowiedniej wysokości i terminie. Równocześnie bez znaczenia pozostaje fakt, z jakiej puli środków własnych zostaną przekazane pieniądze na rzecz TFG. Jeżeli więc podmiot zobligowany do wniesienia składki chce obciążyć jej równowartością swojego klienta, to jest to możliwe w przypadku wliczenia jej w całości lub w części do ceny świadczonej usługi. W przedmiotowej sprawie, zawierając umowy ze swoimi klientami spółka wprowadziła w ich treści postanowienia, zgodnie z którymi równowartość składki na TFG jest jednym z elementów ceny usługi, którą ponosi klient. Tym samym, jako element cenotwórczy nie może być wyłączona z wyliczenia VAT-marża, gdyż wchodzi w skład kwoty, którą ma zapłacić nabywca usługi. Zatem, co do zasady, stanowisko - zgodnie z którym równowartość składki na TFG, będąca elementem zapłaty za usługę turystyczną, będzie stanowić element kalkulacyjny marży należy uznać za prawidłowe. Marża, jak wskazano wcześniej, odnosi się do ceny sprzedaży imprezy turystycznej, a cena sprzedaży ustalana jest przez spółkę.

2) Składka na rzecz TFG jest świadczeniem o charakterze obligatoryjnym, do uiszczenia którego zobowiązany jest przedsiębiorca świadczący usługi turystyczne w ściśle określonej wysokości i terminie. Brak spełnienia tego świadczenia, lub jego nieterminowość skutkuje sankcjami niosącymi niekorzystne konsekwencje dla przedsiębiorcy. Wydatek ten należy traktować jako ogólny koszt działalności spółki, a nie jako wydatek dotyczący nabycia usług dla bezpośredniej korzyści turysty. Składka na rzecz TFG zasila bowiem rezerwę finansową w ramach funkcjonującego systemu zabezpieczeń biur podróży i nie wiąże

się bezpośrednio z otrzymaniem przez turystę konkretnej usługi, lecz z ewentualną rekompensatą poniesionego wydatku (zwrot wpłat lub ich części wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną) lub z pokryciem kosztów powrotu z imprezy turystycznej w przypadku niewypłacalności biura podróży. Jednocześnie sama składka na rzecz TFG nie może być uznana za nabycie usługi ubezpieczeniowej na rzecz turysty ze względu na rozdzielenie i wyodrębnienie środków TFG od środków gromadzonych w funduszach UFG (wyłączenie z zakresu ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych) oraz procedurę wypłaty środków z TFG na wypadek niewypłacalności biura podróży i przypisanie w tym zakresie szczególnej roli marszałkowi województwa (art. 5 ust. 5i ustawy o usługach turystycznych). Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem, że kwota pobierana od klienta stanowiąca równowartość składki TFG, do zapłaty której spółka jest zobowiązana na podstawie odrębnych przepisów, stanowi zapłatę za usługę nabytą dla bezpośredniej korzyści turysty.

Kwestia zastosowania zwolnienia z posiadania analizy porównawczej lub analizy zgodności zgodnie z art. 11q ust. 3a pkt 1 i ust. 3b ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.730.2022.1.DD

Literalne brzmienie art. 11q ust. 3a pkt 1 ustawy CIT, wskazuje że sporządzenie lokalnej dokumentacji cen transferowych bez analizy porównawczej lub analizy zgodności, możliwe jest w przypadku gdy tylko podmiot obowiązany do jej sporządzenia posiada status mikro-przedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy. Zatem, nie jest konieczne by obie strony transakcji posiadały status mikro lub małego przedsiębiorcy. Tym samym, o ile w istocie, wnioskodawca jest małym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo przedsiębiorców, sporządzając lokalną dokumentację cen transferowych dla transakcji kontrolowanej o charakterze jednorodnym za rok obrotowy 2021 wnioskodawca może zastosować zwolnienie z posiadania analizy porównawczej lub analizy zgodności zgodnie z art. 11q ust. 3a pkt 1 i 3b ustawy CIT.

Kwestia oceny czy koszty nabycia materiałów wykorzystywanych do wykonania prototypu nowego wyrobu stanowią koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.872.2022.1.APO

W analizowanej sprawie koszty nabycia materiałów wykorzystywanych do wykonania prototypu nowego wyrobu stanowią koszty kwalifikowane w rozumieniu art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, a w konsekwencji spółka może odliczyć od podstawy opodatkowania 100% kwoty kosztów nabycia tych materiałów. Prowadzenie prac badawczo-rozwojowych przez spółkę wymaga wytworzenia prototypów nowych wyrobów. Bez tego etapu nie jest możliwe zakończenie prac badawczo-rozwojowych. Przepisy ustawy CIT pozwalają na zaliczenie do kosztów kwalifikowanych kosztów nabycia materiałów niezbędnych do wykonania prototypu. Prawo odliczenia kosztów materiałów dotyczy materiałów poniesionych na wytworzenie prototypu nowego wyrobu, przeznaczonego do sprzedaży po przeprowadzeniu prac badawczo-rozwojowych. Na możliwość uznania wydatków związanych z działalnością badawczo-rozwojową za koszty kwalifikowane (w myśl art. 18d ust. 1 ustawy CIT), nie ma zatem wpływu fakt, że wydatki te są w ostatecznym rozrachunku uwzględnione w cenie sprzedaży nowego wyrobu. Bez nabycia materiałów nie byłoby możliwe wykonanie prototypu, a więc nie byłoby możliwe zakończenie prowadzonych prac rozwojowych. Opisana okoliczność jasno wskazuje na związek ponoszonych wydatków z prowadzoną działalnością badawczo-rozwojową.

Ustalenie czy stwierdzone niedobory (straty) mogą zostać zaliczone w ciężar kosztów uzyskania przychodów na gruncie ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.717.2022.2.DP

Różnice inwentaryzacyjne w postaci niedoborów bardzo często wynikają z niezawinionych działań spowodowanych pomyłkami przy wprowadzaniu towarów do magazynów lub pomyłkami przy wydawaniu towarów. Drugą główną przyczyną powstawania niedoborów są kradzieże klientów. W przypadku spółki niedobory mają charakter niezawiniony. Niedobory powstają z przyczyn niezależnych od spółki takich jak: zdarzenia losowe (kradzież) lub też ubytki w granicach tzw. normy, czyli niedobory (ubytki) naturalne związane ze specyfiką danego towaru. Spółka podjęła szereg działań, które mają przeciwdziałać powstawaniu niedoborów m.in. zainstalowany system antykradzieżowy w postaci bramek reagujących na zabezpieczenia i aluminium. Każdy sprzedawany towar posiada zabezpieczenia w postaci klip-sów, również zabezpieczonych farbą. W każdym sklepie zainstalowany jest również system kamer, które mają na celu rejestrowanie zdarzeń wskazujących na kradzież. Funkcjonuje również wewnętrzna procedura mająca na celu kontrolowanie pracowników oraz zapobieganie kradzieżom wewnętrznym. Wobec powyższego, opisane we wniosku niezawinione niedobory, które będą ujawnione w toku inwentaryzacji, spółka może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Ustalenie czy kwota zapłaconych przez spółkę odsetek od zaległości podatkowych w trakcie funkcjonowania w ramach ryczału, ujętych w wyniku finansowym netto przed wdrożeniem ryczału, będzie stanowił dochód z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.398.2022.1.AR

Odsetki od zaległości podatkowych, które zapłacone zostaną w trakcie opodatkowania ryczałem ujęte zostały/zostaną przez spółkę dla celów bilansowych w wyniku finansowym przed wdrożeniem tej formy opodatkowania. Zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości utworzona została/zostanie bowiem rezerwa na przyszłe zobowiązania odpowiadająca kwocie zaległości podatkowych oraz szacowanych odsetek od tych zaległości i jednocześnie dla celów bilansowych rozpoznane zostały/zostaną koszty uzyskania przychodów w wysokości ww. rezerw. Jednocześnie zawiązane rezerwy nie pomniejszyły/nie pomniejszą wyniku finansowego dla celów podatkowych, z uwagi na to, że co do zasady rezerwy nie stanowią kosztu podatkowego, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 27 ustawy CIT. Zawiązane rezerwy z tytułu odsetek od zaległości podatkowych nie będą również podstawą do dokonania przez spółkę korekty wstępnej w momencie przejścia na ryczałt, polegającej na wykazaniu dla celów podatkowych kosztu odpowiadającego kosztom uwzględnionym wcześniej zgodnie z przepisami o rachunkowości. Wydatki, których rezerwy te dotyczyły (odsetki od zaległości podatkowych) znajdują się bowiem w katalogu wydatków niestanowiących kosztów uzyskania przychodów, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 21 ustawy CIT. Skoro zatem kwota zapłaconych w trakcie funkcjonowania w ramach ryczału odsetek od zaległości podatkowych ujęta została/zostanie dla celów rachunkowych w wyniku finansowym

netto przed wdrożeniem ryczału, to ich zapłata skutkująca rozwiązaniem wcześniej zawiązanej na ww. odsetki rezerwy nie będzie wiązała się z powstaniem po stronie spółki dochodu z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT podlegającego opodatkowaniu ryczałem.

Ustalając wartość ukrytych zysków w przypadku samochodów osobowych wykorzystywanych na cele mieszane przez udziałowców spółki, należy brać pod uwagę wartość tych wydatków w kwocie brutto wynikającej z faktury, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.696.2022.1.AND

1) Ustalając wartość ukrytych zysków w przypadku samochodów osobowych wykorzystywanych na cele mieszane przez udziałowców spółki, należy brać pod uwagę wartość tych wydatków w kwocie brutto wynikającej z faktury, tj. uwzględniającej wykazany na tej fakturze podatek VAT. W konsekwencji, podstawą opodatkowania ryczałem od dochodów spółek w zakresie dochodu z tytułu ukrytych zysków będą wydatki w wartości brutto.

2) Wydatkami związanymi z używaniem samochodu osobowego są wszelkie wydatki związane z wykorzystaniem samochodu, w tym również składki na ubezpieczenie takiego samochodu, są one bowiem niewątpliwie związane z tym składnikiem majątku, nawet jeśli mają charakter obowiązkowy. Gdyby bowiem spółka nie użytkowała składników majątku, nie poniosłaby również powyższych kosztów. Zatem 50% tych wydatków, w przypadku wykorzystywania pojazdu na tzw. cele mieszane, stanowi ukryte zyski i podlega opodatkowaniu ryczałem od dochodów spółek.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl